

Sygn. akt. III Kp 100/12

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2012 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Mariusz Wiązek

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej – nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Fabrycznej z dnia 26 stycznia 2012r. (data wpływu), sygn. akt 2 Ds. 177/11 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **E. T.**

na podstawie art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **20 maja 2012 roku**, tj. na okres kolejnych trzech miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 22 sierpnia 2011 r. sygn. akt II Kp 1066/11 wobec **E. T.**, syna W. i Z. z domu S., urodzonego (...) w R., podejrzanego o to, że:

w dniu 20 sierpnia 2011 roku w mieszkaniu przy ul. (...) we W., działając w bezpośrednim zamiarze pozbawienia życia B. L. uderzył wyżej wymienioną pięścią w twarz, a następnie zadał cios nożem w okolice klatki piersiowej powodując ranę kluta klatki piersiowej po stronie lewej z następową odma opłucnową oraz krwotokiem do jamy opłucnowej, podbiegnięcia krwawe w zakresie powiek oka lewego oraz wylewy krwawe do spojówki gałkowej oka prawego, niewielkie podbiegnięcia krwawe na ramieniu lewym, kolanach, dłoni prawej, punktikowate wybroczyny na dłoni prawej, niewielkie otarcia naskórka na grzbiecie śródreżca prawego, tj. obrażenia naruszające czynności narządów ciała B. L. na okres powyżej siedmiu dni, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzieloną ww. pomoc medyczną, **tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2011 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej zastosował wobec E. T. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego. Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań świadków: B. L., R. S., H. Z., D. F., J. G., protokołu oględzin miejsca zdarzenia, opinii sądowo – lekarskiej, wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu. Wobec powyższego zachodzi ogólna podstawa stosowania środków zapobiegawczych opisana w art. 249 § 1 k.p.k.

Nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie E. T. – należy zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu, przy uwzględnieniu jego doniosłości, uprzedniej karalności, wszak podejrzany pozostaje pod zarzutem usiłowania popełnienia zbrodni z art. 148 § 1 k.k., uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności o jakiej mowa w art. 258 § 2 k.p.k., co stanowi dodatkową podstawę zastosowania środka zapobiegawczego o charakterze izolacyjnym w postaci tymczasowego

aresztowania. Grożąca podejrzanemu surowa kara dodatkowo uzasadnia przekonanie, iż podejrzany przebywając na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne w szczególności ukrywać się przed organami ścigania. Obawa ta jest tym bardziej realna, gdy weźmie się pod uwagę okoliczność, iż E. T. nie posiada stałego miejsca zamieszkania, prowadzi włóczęgowski tryb życia.

Nie ustała także, uprawniająca do stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, obawa matakta procesowego ze strony podejrzanego oraz nakłaniania przez niego innych osób do złożenia fałszywych zeznań. Na tę obawę wskazuje już sam charakter oraz okoliczności zarzucanego podejrzanemu czynu, którego świadkami częściowo byli R. S., J. G., D. F.. Są to osoby, z którymi podejrzanego łączą relacje towarzyskie, znają się od dłuższego czasu, wszak niejednokrotnie wspólnie spożywali alkohol. Powyższe w ocenie Sądu może realnie rzutować na zachowania procesowe podejrzanego.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec wymienionego izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego, a tym samym uniemożliwić podejrzanemu podjęcie jakiegokolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować.

W toku śledztwa, zwłaszcza w ostatnim czasie przeprowadzono liczne czynności procesowe, w szczególności przesłuchano wielu świadków. W celu prawidłowego zakończenia postępowanie przygotowawczego należy kontynuować podjęte działania. Przede wszystkim konieczne jest przesłuchanie kolejnych świadków, uzyskanie opinii biegłych z zakresu medycyny sądowej, sądowo – psychiatrycznej, z zakresu badań biologicznych.

Zważyć należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstąpienie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k.

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mógłby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie.